

Cô Xuân Mùi và hành trình từ thánh đường đến thiên đường

ISSN: 2734-9195 15:40 28/07/2025

Điều đặc biệt, cô vốn xuất thân trong một gia đình ba đời theo đạo Công giáo dòng, nhưng lại bén duyên với đạo Phật, một sự “chuyển hướng tâm linh” không phải vì ai thuyết phục.

Câu chuyện nhân duyên và chuyển hóa

Trong nhịp sống hiện đại đầy bộn bề, giữa những lo toan mưu sinh và đổi thay giá trị tinh thần, câu chuyện về cô Xuân Mùi, một người phụ nữ gần 60 tuổi, đã chọn con đường tu tập Phật pháp như một bến đỗ tâm linh, trở thành một điểm sáng bình dị nhưng hết sức sâu sắc.

Cô xuất thân trong một gia đình ba đời theo đạo Công giáo dòng, nhưng lại bén duyên với đạo Phật, một sự “chuyển hướng tâm linh” không phải vì ai thuyết phục, mà đến từ quá trình chiêm nghiệm, trải nghiệm và chứng thực bằng chính cuộc sống nội tâm của mình.

Cô Xuân Mùi - Giác Ánh Yến chụp ảnh lưu niệm cùng Hòa thượng Thích Tâm Đức

“Đạo Phật đã mở cho tôi một chân trời mới, nơi không có sự ép buộc đức tin, mà là sự tỉnh thức, hiểu biết, thương yêu và chuyển hóa”, cô nhẹ nhàng chia sẻ sau một buổi tham dự khóa tu An Lạc tại chùa Giác Ngộ, nơi cô đã gắn bó suốt nhiều năm qua.

Từ đức tin truyền thống đến niềm tin tỉnh thức

Sinh ra và lớn lên trong một gia đình Công giáo thuần thành, từ nhỏ cô Xuân Mùi đã quen thuộc với những nghi lễ tôn giáo, với nhà thờ, kinh thánh và lễ cầu nguyện. Những nền tảng ấy đã nuôi dưỡng trong cô một đời sống đạo đức, thiện lành. Thế nhưng, bước vào tuổi trung niên, sau nhiều biến cố trong cuộc sống và những trăn trở về thân phận, khổ đau, vô thường... cô bắt đầu đặt ra những câu hỏi sâu sắc hơn về đời người, về nghiệp báo, về mục đích sống.

Phật tử Giác Ánh Yến trong niềm vui Phật sự, thiện nguyện

Và chính trong những lần tình cờ được người quen mời đến chùa, cô dần dần tiếp xúc với giáo lý nhà Phật. Không phải bằng sự bông bột, mà bằng sự tĩnh lặng và đối chiếu nội tâm, cô nhận ra đạo Phật không phủ nhận đức tin, mà đi xa hơn, dẫn dắt người tu học đến trí tuệ và giải thoát thông qua chính sự thực hành và tỉnh thức của bản thân.

*“Tôi tin sâu vào **luật nhân quả**. Từ khi học Phật, tôi biết sợ nghiệp, biết tránh điều xấu ác, biết tu dưỡng tâm lành, hành thiện. Đó là một sự thay đổi lớn, từ bên trong”, cô nói.*

Một pháp danh - Một con đường tỉnh thức

Như một dấu mốc thiêng liêng đánh dấu sự chuyển hóa tâm linh sâu sắc, cô Xuân Mùi được vị sư phụ khả kính tại chùa Giác Ngộ ban cho pháp danh **“Giác Ánh Yến”** - một cái tên không chỉ đẹp về ngữ nghĩa mà còn mang hàm ý đạo vị, phản chiếu tinh thần tu tập và lý tưởng phụng sự của cô trong chặng đường mới.

Giác là giác ngộ, là tỉnh thức giữa dòng đời vô minh, là lý tưởng tối thượng mà người con Phật hướng đến: hiểu rõ khổ đau, diệt trừ phiền não và đi trên con đường giải thoát bằng chánh kiến và chánh hạnh.

Ánh là ánh sáng - biểu tượng của trí tuệ và từ bi, của sự soi rọi nội tâm cũng như lan tỏa sự hiểu biết, thương yêu đến cộng đồng, như ánh bình minh phá tan màn đêm vô minh.

Yến là hình ảnh loài chim nhỏ bé, thanh thoát và tinh anh, tượng trưng cho sự nhẹ nhàng, dũng cảm, kiên định bay qua những tầng trời cao rộng mà không bị gió đời cuốn ngã.

Trong văn hóa Á Đông, chim yến cũng là biểu tượng của sự cao quý, gắn bó và tinh thần trở về.

Phật tử Giác Ánh Yến, ngồi ngoài cùng bên phải hàng ghế đầu tiên trong ảnh, trong một khóa tu

Pháp danh Giác Ánh Yến không chỉ là một danh xưng trong giới tu học, mà chính là tấm gương chiếu soi hành trình tỉnh thức mà cô chọn đi một hành trình dung dị mà vững chãi, trầm lặng mà rực rỡ ánh sáng tâm linh.

Mỗi khi nghe ai gọi tên ấy, cô như được nhắc nhở: phải sống sao cho xứng đáng với lời phát nguyện, với lý tưởng mà cô đã chọn giữa tuổi xế chiều, độ tuổi mà nhiều người đã buông xuôi, thì cô lại bắt đầu một cuộc hồi hương vĩ đại về bên trong.

Tu giữa đời - Hạnh phúc giữa đời

Không phải ai cũng hiểu đúng về sự tu tập. Nhiều người nghĩ tu là phải vào chùa, phải từ bỏ gia đình. Nhưng cô Xuân Mùi chính là minh chứng cho lối sống tu giữa đời thường, ngay tại gia đình, trong từng bữa cơm, từng cách ứng xử với con cháu, hàng xóm.

Cô đều đặn tham dự các khóa tu An Lạc mỗi Chủ Nhật tại chùa Giác Ngộ, nơi cô được lắng nghe pháp thoại, thực hành thiền, tụng kinh và gieo trồng hạt giống an tịnh trong tâm. Dù tuổi đã gần 60, cô luôn hiện diện với vẻ rạng rỡ, hòa nhã và tĩnh tại - như đóa sen bung nở muôn mà không kém phần thơm ngát.

“Tu không phải để mong thành Phật ngay và luôn, vì điều đó rất khó, nhưng có những điều có thể làm ngày, đó là sống tốt hơn mỗi ngày, bớt khổ hơn mỗi ngày”, cô cười, ánh mắt lấp lánh niềm vui.

Một câu chuyện nhỏ - Một ánh sáng lớn

Trong thế giới hôm nay, khi nhiều người trẻ còn đang mơ hồ giữa mê lộ vật chất và tinh thần, thì câu chuyện của cô Xuân Mùi, người phụ nữ bình dị nhưng đầy nghị lực tu tập là một bài học lặng lẽ về sự lựa chọn, chuyển hóa và tỉnh thức.

Đó là minh chứng rằng tôn giáo không phải là giới tuyến, mà là những con đường khác nhau dẫn đến cùng một đích: sống thiện, sống tỉnh thức, sống yêu thương. Và trong những khúc quanh của đời, đôi khi một cánh cửa mới mở ra, không phải để phủ nhận quá khứ, mà để làm phong phú thêm hành trình tâm linh.

Câu chuyện của **Giác Ánh Yến** - cô Xuân Mùi, chính là một bản nhạc trầm, nhưng đẹp, trong bản hợp xướng đa thanh của đời sống tâm linh Việt Nam hôm nay.

Tác giả: **Ngộ Minh Chương**

Học viên Cử nhân Phật học Từ xa khóa X - Học viện PGVN tại Tp.HCM